

1. Nuž Pá-nu všich-ni za-zpí-vej - te
a je - ho jmé-no vy - vy - šuj - te,
již zvě - stuj - te dne kaž - dé - ho
ty skut-ky slav - né, moc je - ho,
hlá - sej - te me - zi ná - ro - dy
chvá - lu je - ho div - nou všu - dy.

2. Ke cti mu žalmy prozpěvujte, / o jeho skutcích
rozmlouvejte, / vězte, že je sláva vaše / jméno jeho
v každém čase, / v něm tedy se potěšujte, / kdokoli se po
něm ptáte.

3. Hleďte Pána, jeho sílu, / a hleďte stále k jeho dílu, /
vždy vzpomínejte na divy, / jež činil vám Bůh pravdivý, /
na soudy jeho úst dbejte, / zázraky jeho hlásejte.

4. Vy, kdo jste vyšli z rodu jeho, / lid z Abrahama mu
věrného, / vy z Jákobovy rodiny / se rozpomeňte na činy, /
jež Bůh, své smlouvy pamětliv, / konal tak, aby lid byl živ.

5. Pán pravil: „Kananejskou zemi / dám tobě i s poklady
všemi / v tvé dědictví za věčný díl,“ / ač jich jen malý
počet byl / a bydlili ti nemnozí / v své zemi jako příchozí.

6. Však za ochránce Pána měli, / když z lidu k lidu
přecházeli, / Pán je vždy mocně zastával / i krále pro ně
trestával, / jim nikdo nesměl ublížit / a Boží péče je zbavit.

7. Hle, jak jsou divné cesty Páně, / jak všechno slouží nám
k ochraně. / Za sluhu prodán Josef byl, / v Egyptě Pán jej
oslavil, / by Izrael vši bídy prost / byl zachráněn co jeho
host.

8. Pak povolal Mojžíše svého, / s Áronem svědka
zvoleného, / by skrze mnohá znamení / vyvedl lid svůj
z vězení. / Na Egypt rány dolehly / a těžce Egypt potřely.

9. Pán ve svém věrném pečování / dal lidu oblak
k zastírání, / svým ohněm noc jim osvětlil / a chlebem
z nebes nasýtil, / svým slovem otevřel skálu, / z níž tekly
vody v přívalu.

10. Tak vodí k slávě neskončené / Pán v radosti své
vyvolené, / je na všech cestách předchází / a milostí
je provází, / by každý jeho zákon znal, / jej miloval
a zachoval.

T: Jiří Střejc / Písně duchovní evanjelistské, 1615 / František Šebesta,
Žalmy Davidovi, 1879 / Slavie Radechovská, Evangelický zpěvník, 1979
M: Les cent et cinquante pseumes de David, 1562